

POMOC PAŃSTWA — POLSKA**Pomoc państwa nr C 23/2006 (ex NN 35/2006) — Pomoc na rzecz producenta stali, grupy Technologie Buczek****Zaproszenie do zgłaszania uwag zgodnie z art. 88 ust. 2 traktatu WE**

(2006/C 196/06)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

Pismem z dnia 7 czerwca 2006 r., zamieszczonym w języku oryginału na stronach następujących po niniejszym streszczeniu, Komisja powiadomiła Polskę o swojej decyzji w sprawie wszczęcia postępowania określonego w art. 88 ust. 2 traktatu WE dotyczącego wyżej wspomnianego środka pomocy.

Zainteresowane strony mogą zgłaszać uwagi na temat środka pomocy, w odniesieniu do którego Komisja wszczyna postępowanie, w terminie jednego miesiąca od daty publikacji niniejszego streszczenia i następującego po nim pisma. Uwagi należy kierować do Kancelarii ds. Pomocy Państwa w Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej na następujący adres lub numer faksu:

European Commission
Directorate-General for Competition
State aid Greffe
SPA 3, 6/5
B-1049 Brussels
Faks: (32-2) 296 12 42

Otrzymane uwagi zostaną przekazane władzom polskim. Zainteresowane strony zgłaszające uwagi mogą wystąpić z odpowiednio umotywowanym pisemnym wnioskiem o objęcie ich tożsamości klauzulą poufności.

TEKST STRESZCZENIA

II. STAN FAKTYCZNY

I. PROCEDURA

1. Przedsiębiorstwo Technologie Buczek (zwane dalej TB) jest polskim producentem rur z siedzibą na Śląsku i całkowitą zdolnością produkcyjną na poziomie 60 tys. ton. W związku z trudnościami finansowymi przedsiębiorstwa w 2002 r. powstał plan jego restrukturyzacji.
2. W oparciu o przygotowany plan TB zostało zakwalifikowane do otrzymania pomocy państwa zgodnie z krajowym programem restrukturyzacji polskiego sektora hutnictwa stali do 2006 r.
3. Program ten jest zgodny ze wspólnotowym systemem pomocy państwa, z uwzględnieniem postanowień zawartych w protokole nr 8 do Traktatu o przystąpieniu⁽¹⁾. Protokół zezwala na udzielenie pomocy państwa w wysokości ok. 3 mln EUR na rzecz TB do 2003 r. w oparciu o właściwą realizację planu restrukturyzacyjnego i w celu przywrócenia rentowności przedsiębiorstwa. Ponadto protokół zabrania udzielania jakiegokolwiek pomocy państwa na cele restrukturyzacji między końcem 2003 r. a końcem 2006 r.

4. Jak wynika ze sprawozdań przedstawionych przez niezależnego konsultanta odpowiedzialnego za kontrolę restrukturyzacji zgodnie z protokołem nr 8, TB nie zrealizowało planu restrukturyzacyjnego w odpowiedni sposób i jego rentowność nie zostanie przywrócona. Wręcz przeciwnie, TB przeniosło wszelką dochodową działalność do nowo powstałych spółek zależnych i planuje ogłoszenie upadłości.
5. Ponadto przedsiębiorstwo otrzymało dotacje z budżetu państwa w latach 2004, 2005 i 2006 na restrukturyzację zatrudnienia w wysokości ogółem ok. 220 000 EUR. Od końca 2003 r. TB jest również zadłużone na sumę ok. 5 mln EUR wobec instytucji publicznych z tytułu zaległości w opłacaniu składek na ubezpieczenie społeczne i podatków. Pomimo rosnących trudności przedsiębiorstwa oraz tego, że wszelkie próby pozyskania środków na spłatę zadłużenia (np. poprzez restrukturyzację aktywów) zawiodły, władze publiczne nie podjęły wszystkich możliwych kroków w celu odzyskania należności.

III. OCENA

⁽¹⁾ Protokół nr 8 w sprawie restrukturyzacji polskiego hutnictwa żelaza i stali do Traktatu o przystąpieniu Dz.U. L 236 z 23.9.2003, str. 948.

6. Zdaniem Komisji plan restrukturyzacji nie został zrealizowany i należy zbadać, czy fakt ten stanowi niewłaściwe wykorzystanie przyznanej pomocy na restrukturyzację.

7. Ponadto Komisja zastanawia się, czy dotacja budżetowa na restrukturyzację zatrudnienia stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 traktatu WE. Również brak egzekucji zaległości wobec instytucji publicznych może stanowić pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 traktatu WE z uwagi na fakt, że w tej sytuacji wierzyciel kierujący się zasadami gospodarki rynkowej zastosowałby wszelkie dostępne środki w celu odzyskania należności.

TEKST PISMA

„1. Komisja pragnie poinformować Polskę, że po przeanalizowaniu informacji dostarczonych przez polskie władze w sprawie wyżej wymienionej pomocy, podjęła decyzję o wszczęciu postępowania określonego w art. 88 ust. 2 Traktatu WE.

I. PROCEDURA

2. W marcu 2002 r. Huta Buczek (dalej zwana »**TB-HB**«) przedstawiła polskim władzom program restrukturyzacji. Dnia 7 maja 2003 r. TB-HB zmieniła nazwę na Technologie Buczek S.A (dalej zwana »**TB**«).
3. Dnia 5 listopada 2002 r. polska Rada Ministrów zatwierdziła Program restrukturyzacji i rozwoju hutnictwa żelaza i stali w Polsce do 2006 r. (dalej zwany »krajowym programem restrukturyzacji« lub »KPR«). Program ten w głównej mierze pozwala na przyznawanie pomocy publicznej polskiemu przemysłowi stalowemu w związku z jego restrukturyzacją w okresie od 1997 r. do 2006 r. na kwotę maksymalną 3,387 mld PLN (846 mln EUR) ⁽²⁾.
4. KPR został przedłożony UE. Program został oceniony przez Komisję w dniu 25 marca 2003 r. Na tej podstawie Komisja przedstawiła projekt decyzji Rady dotyczący wydłużenia do końca 2003 r. okresu karencji na udzielanie pomocy państwa w polskim sektorze hutnictwa stali w ramach Układu europejskiego (okres ten początkowo obowiązywał tylko do 1997 r.), pod warunkiem, że beneficjenci osiągną rentowność do 2006 r. Decyzja w tej sprawie została przyjęta przez Radę w lipcu 2003 r ⁽³⁾.
5. W związku z tym UE zezwoliła Polsce, w drodze odstąpienia od swoich zasad ⁽⁴⁾, przyznać przemysłowi stalowemu pomoc restrukturyzacyjną. Ostatecznie ustalenia te zawarto w protokole 8 Traktatu o przystąpieniu, dotyczącym restrukturyzacji polskiego hutnictwa żelaza i stali ⁽⁵⁾. Potwierdzono w nim zgodę na przyznanie pomocy państwa ośmiu wyznaczonym przedsiębiorstwom, w tym

⁽²⁾ Zakładając, że 1 EUR równa się 4 PLN.

⁽³⁾ Szczegóły: patrz decyzja Komisji w sprawie C-20/04 z 5.7.2005, pkt 23 i nast.

⁽⁴⁾ UE nie zezwala na pomoc państwa dla sektora stalowego. Patrz Komunikat Komisji w sprawie ratowania i pomocy na restrukturyzację i na zamykanie zakładów sektora stali (Dz.U. C 70 z 19.3.2002, str.21).

⁽⁵⁾ Por. protokół nr 8 Traktatu o Przystąpieniu w sprawie restrukturyzacji polskiego hutnictwa żelaza i stali, Dz.U. L 236 z 23.9.2003, str. 948.

TB-HB, na kwotę nie większą niż 3,387 mld PLN przed końcem 2003 r.

6. W celu zapewnienia przestrzegania warunków zawartych w protokole, protokół 8. określa szczegółowe przepisy dotyczące wdrażania i monitorowania. Między innymi, Polska ma obowiązek przedstawiania dwa razy w roku sprawozdania monitorującego, a w latach 2003, 2004, 2005 i 2006 przeprowadza się niezależną ocenę wyników monitorowania. Jak do tej pory sprawozdania z działalności TB zostały przedstawione w lutym 2004 r. i kwietniu 2005 r. Zostały one omówione z władzami polskimi oraz beneficjentami pomocy i zatwierdzone przez służby Komisji i polskie władze.
7. W wyniku przeprowadzonej w 2005 r. niezależnej oceny, w której odnotowano rosnące zobowiązania finansowe TB wobec wierzycieli publicznych przy jednoczesnym braku rentowności, służby Komisji zwróciły się do Polski w pismach z dnia 29 marca 2005 r., 1 sierpnia 2005 r. i 2 grudnia 2005 r. z prośbą o przedłożenie dodatkowych informacji. Polska odpowiedziała pismami z dnia 23 czerwca 2005 r., 28 września 2005 r. i 14 lutego 2006 r.

II. SZCZEGÓŁOWY OPIS POMOCY

1. Grupa TB

8. TB jest polskim producentem rur w Sosnowcu w województwie śląskim ⁽⁶⁾. Spółka prowadzi produkcję wyrobów stalowych w trzech obiektach produkcyjnych: w ciągarni rur ze szwem, ciągarni rur ze stali wysokostopowanych oraz odlewni walców hutniczych. Całkowite zdolności produkcyjne Spółki wynoszą około 60 tys. ton i w ciągu ostatnich lat nie uległy zmianie. Mając na uwadze łączne zdolności produkcyjne w Polsce w odniesieniu do wyrobów stalowych, które wynoszą ok. 9 mln ton, TB jest relatywnie niewielkim podmiotem na rynku wyrobów stalowych.
9. Po utracie ponad połowy kapitału własnego w latach 2001-2003 (z 42 mln PLN do 16 mln PLN) w 2004 r. kapitał własny TB ustabilizował się na poziomie ok. 20 mln PLN (5 mln EUR). Niemniej jednak wartość aktywów netto spadła z 27 mln w 2003 i 2004 r. do 12 mln EUR w 2005 r. Działalność Spółki nadal przynosiła straty i pod koniec 2004 r. jej zobowiązania wyniosły około 80 mln PLN. Jednocześnie obroty TB wyniosły około 170 mln PLN — mniej więcej tyle samo co poniesione koszty.

⁽⁶⁾ Informacje na temat TB zaczerpnięto z Programu restrukturyzacji Huty Buczek na okres 2002-2006 z marca 2002 r., będącego podstawą akceptacji pomocy po przyjęciu KPR.

10. Górnośląski Fundusz Restrukturyzacyjny (dalej zwany »GFR«) jest większościowym udziałowcem TB S.A. i posiada około 78,1 % akcji. Do października 2005 r. głównym udziałowcem GFR był Eurofaktor S.A. z 51,3 % akcji (którego udziałowcami są prywatni inwestorzy, m.in. Bonum Sp. z o.o. z 37,25 % akcji, ING TFI z 13,40 %, Polmetal Sp. z o.o. z 11,31 %, Stabilo Group Sp. z o.o. z 10,93 % oraz inni prywatni inwestorzy). W październiku 2005 r. Stabilo Group Sp. z o.o. kupiła akcje firmy Eurofaktor. Inni udziałowcy GFR to Fundusz Górnośląski S.A. z 39,2 % akcji, którego głównym akcjonariuszem jest województwo śląskie z 93 % akcji, oraz Getin Bank z 9,5 % akcji.

11. Obecnie TB posiada cztery spółki zależne:

— P.U.R.M. (Przedsiębiorstwo Usług Remontowo-Mechanicznych) »REMEBUD« Sp. z o.o. (w której TB posiada 100 % udziałów), które świadczy usługi w zakresie remontów maszyn i urządzeń produkcyjnych na rzecz TB. W grudniu 2005 r. TB wydzieliła ze swoich struktur działalność dotyczącą układów wydechowych dla przemysłu motoryzacyjnego i przesunęła ją do tej spółki zależnej, której nazwę zmieniono na *Buczek Automotive* (dalej zwana »TB-Automotive«). W dniu 1 grudnia 2005 r. do dotychczasowych 76 pracowników TB-Automotive przesunięto dalsze 227 osób.

— Huta Buczek Sp. z o.o. (dalej zwana »HB«, w której TB posiada 100 % udziałów); jest wydzielonym w dniu 1 stycznia 2005 r. z firmy TB zakładem produkcji walców hutniczych, zatrudniającym 227 pracowników.

— Buczek — HB — Z.P.R. Sp. z o.o. (dalej zwana »TB-ZPR«, w 18 % należy do HB, pozostałe akcje są w posiadaniu pracowników spółki), świadczy usługi w zakresie produkcji rur ciągnionych oraz wykrawania i przetwarzania stali i zatrudnia 100 osób. Wyposażenie do produkcji, które jest dzierżawione przez TB-ZPR, jest w dalszym ciągu własnością TB.

— P.U.T. (Przedsiębiorstwo Usług Transportowych) »SAMKOL« Sp. z o.o. (w której HB posiada 100 % udziałów), świadczy usługi transportowe na rzecz TB i zatrudnia 27 osób. Obecnie Spółka znajduje się w fazie postępowania likwidacyjnego.

2. Plan restrukturyzacji na rok 2002 i jego zatwierdzenie

12. W 2002 r. w celu przezwyciężenia trudnej sytuacji finansowej Spółki opracowany został wyżej wymieniony plan restrukturyzacji.

13. Plan operacyjny restrukturyzacji przewidywał koncentrację działań firmy na produkcji rur kalibrowanych ze szwem, i w tym kierunku zostały zaplanowane wszystkie nowe inwestycje. Już w 2002 r. zakupiono urządzenia do taśmy stalowej aluminiowanej do zastosowania w produkcji

układów wydechowych dla przemysłu motoryzacyjnego. Ponadto plan przewidywał kontynuację produkcji walców, na którą HB-TB miał w Polsce monopol. Jednak w idealnym przypadku planowano wydzielenie tej działalności celem pozyskania inwestora strategicznego. Ostatecznie Spółka miała kontynuować produkcję rur wysokosłupowych, do której w bardzo niskim stopniu wykorzystywane są moce produkcyjne, bez podejmowania dodatkowych inwestycji. W sumie przewidywano inwestycje na kwotę 25 mln PLN.

14. Ponadto przewidziano wdrożenie programu redukcji kosztów, w tym redukcję liczby pracowników z 532 do 407. Dlatego też na lata 2002-2006 przewidziano łączną sumę kosztów w wysokości 2 910 000 PLN. W szczególności w celu redukcji zatrudnienia o 161 osoby przewidziano uzyskanie 823 000 PLN zewnętrznej pomocy publicznej o ekwiwalencie dotacji netto 597 000 PLN (ok. 150 000 EUR) (358 000 PLN na rok 2002 r. — 258 000 PLN ekwiwalentu dotacji netto, i 465 000 PLN na rok 2003 r. — 339 000 PLN ekwiwalentu dotacji netto) (7).

15. Ponadto przewidziano pomoc w wysokości 2,754 mln PLN (ok. 600 000 EUR) na badania naukowe i rozwój (dalej zwane »BiR«, w tym 1 250 000 PLN na 2002 r. stanowiące 900 000 PLN w przeliczeniu na ekwiwalent dotacji netto oraz 2 540 000 PLN na 2003 r., stanowiące 1 854 000 PLN w przeliczeniu na ekwiwalent dotacji netto (8)). Pomoc ta miała zostać przyznana na zakończenie działań w zakresie BiR, aby umożliwić rozszerzenie asortymentu produktów: rur dla przemysłu motoryzacyjnego, spożywczego, rur o dużych średnicach, oraz akcesoriów wykonanych z gładkiej lub perforowanej aluminiowanej taśmy stalowej.

16. Ponadto przewidziane zostały środki na restrukturyzację finansową w wysokości 8,411 mln PLN w przeliczeniu na ekwiwalent dotacji netto (ok. 2,1 mln EUR) w celu umorzenia długu w wysokości około 3,392 mln PLN (głównie zobowiązań z tytułu podatku od nieruchomości wobec Urzędu Miasta, oraz w mniejszym stopniu na rzecz Urzędu Skarbowego oraz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, dalej zwanego »ZUS«) oraz zmiany harmonogramu spłat zadłużenia w wysokości 6,014 mln PLN wobec ZUS i Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (dalej zwanego »PFRON«, o wartości 5,019 mln PLN w przeliczeniu na ekwiwalent dotacji netto (5,001 mln PLN wobec ZUS plus 18 000 PLN wobec PFRON)). Celem restrukturyzacji finansowej było przeznaczenie środków na zakup materiałów i utrzymanie ciągłości produkcji firmy (9). Zgodnie z informacją zawartą w poniższej tabeli przewidziana łączna wartość ekwiwalentu dotacji netto pomococześnie z pomocą na cele restrukturyzacji zatrudnienia oraz BiR wynosiła 11,762 mln PLN (ok. 3 mln EUR):

(7) Patrz biznes plan z marca 2002 r., str. 74

(8) Patrz biznes plan z marca 2002 r., str. 74

(9) Patrz biznes plan z marca 2002 r., str. 74

Tabela 1

Planowana pomoc państwa dla TB na lata 2002-2003

Instytucja	Charakter pomocy	PLN 000	PLN 000 (EDN)
PFRON (2002 r.)	Rozłożenie na raty	136	3
PFRON (2003 r.)	Rozłożenie na raty	270	15
Łącznie w formie rozłożeń na raty:		406	18
Gmina Sosnowiec	Umorzenie zobowiązań	2,964	2,964
Urząd Skarbowy	Umorzenie zobowiązań	163	163
ZUS	Umorzenie zobowiązań	265	265
Łączna kwota umorzonych zobowiązań		3,392	3,392
ZUS	Rozłożenie na raty	6,014	5,001
Ogółem	Restrukturyzacja finansowa	9,812	8,411
	Restrukturyzacja zatrudnienia	823	597
	BiR	3,790	2,754
	Całkowita wartość pomocy	14,425	11,762

17. Plan restrukturyzacji potwierdza także, że w latach 1997-2001 HB-TB otrzymała pomoc państwa w wysokości 4 422 411 PLN w przeliczeniu na ekwiwalent dotacji netto.

18. W KPR przypisano Spółce pomoc w wysokości 16 184 411 PLN, odpowiadającą kwotom udzielonym w latach 1997-2001 oraz pomocy przewidzianej w planie restrukturyzacji.

3. Otrzymanie pomocy państwa

19. TB nie uzyskała potencjalnej pomocy państwa w wysokości 11,762 mln PLN (ekwiwalent dotacji netto), przyznanej jej w ramach KPR. W rzeczywistości Spółka

otrzymała pomoc mniejszą o 9,527 mln PLN. Faktycznie, do końca 2003 r. nie nastąpiły zaplanowane umorzenia i rozłożenia na raty publicznych zobowiązań Spółki. Najwyraźniej dopiero po roku 2003, kiedy przyznanie pomocy państwa nie było już możliwe, podjęto kroki w kierunku rozwiązania kwestii zobowiązań. Tymczasem Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów (UOKiK) nie zezwolił na jakiegokolwiek umorzenie zobowiązań z tytułu podatku od nieruchomości po 2003 r.⁽¹⁰⁾ Ponadto TB twierdzi, że »z przyczyn finansowych [TB] nie zdołała skorzystać ze zwolnień w zakresie zaległości wobec ZUS.«⁽¹¹⁾

20. Według opinii konsultanta pomoc państwa, jaką otrzymała Spółka, wyniosła jedynie 2,235 mln PLN (ekwiwalent dotacji netto)⁽¹²⁾. Z czego 2,045 mln PLN przeznaczone było na BiR, a 190 400 PLN na restrukturyzację zatrudnienia⁽¹³⁾. Działania te można podsumować w następujący sposób:

Tabela 2

Pomoc państwa przyznana na rzecz TB S.A. w latach 2002 i 2003

PLN 000 (EDN)	2002	2003	Ogółem
Plan	1,161	10,601	11,762
Rzeczywista pomoc	739	1,497	2,235
Różnica (rzeczywista pomoc minus plan)	(422)	(9,104)	(9,527)

21. Ponadto, w zaktualizowanym biznes planie na rok 2005 Spółka wskazuje, iż otrzymała dotację budżetową na restrukturyzację zatrudnienia na okres od 2004 do 2006 r. w wysokości 877 000 PLN⁽¹⁴⁾.

4. (Nie) Wprowadzenie w życie planu restrukturyzacji z 2002 roku

22. Plan restrukturyzacji nie został w pełni wprowadzony w życie przez TB z następujących powodów:

⁽¹⁰⁾ Potwierdzone w zaktualizowanym planie restrukturyzacji firmy z września 2005 r., str. 71.

⁽¹¹⁾ Potwierdzone w zaktualizowanym planie restrukturyzacji firmy z września 2005 r., str. 71.

⁽¹²⁾ Sprawozdanie końcowe niezależnego konsultanta Komisji z kwietnia 2005 r., str. 14.

⁽¹³⁾ Potwierdziły to dane liczbowe zawarte w przekazanym przez Polskę w cyklu półrocznym sprawozdaniu monitorującym, np. dla 2003 r. patrz sprawozdanie UOKiK nr 2, załącznik 5, str. 5. Fakt, że biznes plan TB S.A. na rok 2005 wskazuje mniejszą kwotę, która najwyraźniej wyłącza środki na BiR, jest nie do przyjęcia.

⁽¹⁴⁾ Patrz biznes plan z września 2005 r., str. 83

23. TB nie była w stanie uzyskać wsparcia finansowego od kredytodawców oraz lokalnych instytucji finansowych, jak zostało to określone w pkt. 9 lit. c) protokołu nr 8. W rzeczywistości już w 2003 r. TB-HB ponownie znalazła się w trudnej sytuacji finansowej, ponieważ bank ograniczył oferowane jej możliwości kredytowe. Sytuacja uległa poprawie jedynie dzięki pojawieniu się inwestora finansowego — GFR, który wykupił znaczną liczbę obligacji, które następnie zostały zamienione na pożyczki długoterminowe. Niemniej jednak, zgodnie z opinią konsultanta TB musi nadal dążyć do zabezpieczenia długoterminowego wsparcia ze strony instytucji finansowych⁽¹⁵⁾.
24. TB jedynie częściowo obniżyła koszty inwestycji, tym samym nie zastosowała się do postanowień określonych w pkt. 9 lit. c) protokołu nr 8. Konsultant rzeczywiście potwierdził, że w 2005 r. wymóg ten został spełniony jedynie częściowo⁽¹⁶⁾.
25. W ramach realizacji programu obniżenia kosztów TB jedynie częściowo zrealizowała program restrukturyzacji zatrudnienia. Zatrudnienie zostało zmniejszone z 550 do 294 osób nie dlatego, że zredukowano poziom zatrudnienia w podstawowej działalności firmy, lecz dlatego, że wydzielono dział produkcji walców, który przekształcono w spółkę HB⁽¹⁷⁾.
26. TB nie zdołała poprawić wydajności i skuteczności zarządzania spółek, jak zostało to określone w pkt. 9 lit. a) podpunkt 2, protokołu nr 8. W istocie, od roku 2001 zarząd TB S.A. zmienił się kilkakrotnie, tj. w październiku 2003 r., na początku 2004 r. i pod koniec 2005 r.
27. W ramach planu restrukturyzacji finansowej TB dokonuje przeglądu strategii spółek zależnych, jak zostało to określone w pkt 9 lit. a) podpunkt 3. protokołu nr 8, lecz nie włączyła na powrót spółek zależnych. Wręcz przeciwnie, utworzyła kilka nowych.
28. Również wyników sprzedaży w żadnym wypadku nie można uznać za zadowalające. Pod koniec 2005 r. TB zaprzestała produkcji niedochodowych rur ze stali wysokostopowanych bez szwu oraz ze szwem. Zaprzestała również produkcji rur ze szwem ze stali chromowych. Podsumowując, przegląd wyników sprzedaży TB za 2005 r. wskazywał, że produkcja osiągnęła jedynie 39 % poziomu przewidzianego w planie z 2002 r.⁽¹⁸⁾ i 55 % poziomu, przyjętego przez Spółkę w skorygowanej prognozie przekazanej konsultantom w 2005 r.
29. Ponadto ogólne wyniki TB uległy pogorszeniu i obecna sytuacja Spółki jest bardzo trudna. Od 2003 r. Spółka odnotowuje straty brutto, a w 2005 r. odnotowała ujemne marże operacyjne.
30. TB nie jest na drodze do odzyskania żywotności ekonomicznej, jak wymaga pkt 1 protokołu nr 8. W 2004 r. niezależny konsultant Komisji uznał, że TB »w dalszym ciągu prowadzi działalność handlową, mimo że jest niewypłacalny«. Tym niemniej uznano, że Spółka mogłaby w dalszym ciągu osiągnąć zdolność do konkurowania na rynku w 2006 r.⁽¹⁹⁾, pod warunkiem spełnienia pewnych kluczowych założeń, między innymi posiadania stabilnego zespołu kierownictwa wyższego szczebla. W 2005 r. niezależny konsultant uznał, że chociaż trudna sytuacja, w której TB znalazła się w 2003 r., a która wiązała się z utratą płynności finansowej została przezwyciężona, »to sytuacja Spółki pozostaje niepewna« i istnieje »duże ryzyko, że Spółka nie osiągnie ekonomicznej żywotności«⁽²⁰⁾. W sprawozdaniu okresowym dotyczącym Polski na rok 2006 konsultant poinformował, że Spółka »pod koniec 2006 r. prawdopodobnie nie zdoła przejść testu rentowności«⁽²¹⁾. Zostało to potwierdzone w sprawozdaniu monitorującym Polski z marca 2006 r., w którym potwierdzono, że TB nie zdoła przejść testu rentowności.
31. W celu przezwyciężenia tego problemu TB wielokrotnie zmieniała swoją strategię restrukturyzacji zarówno w październiku 2003 r., jak i we wrześniu 2005 r. Zmiany z września 2005 r. zostały przedstawione Komisji wraz z wnioskiem o zatwierdzenie zgodnie z pkt. 10 protokołu nr 8. Spółka zmieniła jednak plan po raz kolejny pod koniec 2005 r., i obecnie planuje się likwidację TB. Konsultant został poinformowany o zmianie strategii ustnie w lutym 2006 r. Zmieniony plan z lutego 2006 r. został przygotowany, lecz nie został przedłożony Komisji. Podczas wizyty w firmie w marcu 2006 r. konsultant został jednak poinformowany, że plan ten jest już nieważny oraz że przygotowywana jest nowa strategia.

5. Wzrost zadłużenia

32. Według danych z najnowszego sprawozdania monitorującego Polski z marca 2006 r., na dzień 31 grudnia 2005 r. TB posiada następujące zobowiązania publicznoprawne:
- z tytułu ubezpieczeń społecznych wobec ZUS w wysokości około 14,131 mln PLN;
  - z tytułu podatku od nieruchomości (na rzecz Gminy Sosnowiec) w wysokości około 5,459 mln PLN;
  - wpłaty należne PFRON w wysokości 0,834 mln PLN.
33. Zatem w 2005 r. zobowiązania wobec wierzycieli publicznych, wraz z odsetkami, wzrosły do 20,4 mln PLN (ok. 5,1 mln EUR)⁽²²⁾. Według opinii konsultanta kwota ta rocznie wzrasta o 16 %. Niemniej jednak od grudnia 2003 r. Spółka wywiązuje się przynajmniej z bieżących zobowiązań wobec wyżej wymienionych podmiotów.

⁽¹⁵⁾ Sprawozdanie końcowe ESC z kwietnia 2005 r., str. 15.

⁽¹⁶⁾ Sprawozdanie końcowe ESC z kwietnia 2005 r., str. 13.

⁽¹⁷⁾ Sprawozdanie końcowe ESC z kwietnia 2005 r., str. 15.

⁽¹⁸⁾ Sprawozdanie końcowe ESC z lutego 2006 r., str. 16.

⁽¹⁹⁾ Sprawozdanie końcowe ESC ze stycznia 2004 r., str. 1.

⁽²⁰⁾ Sprawozdanie końcowe ESC z kwietnia 2005 r., str. 1.

⁽²¹⁾ Sprawozdanie końcowe ESC z lutego 2006 r., str. 17.

⁽²²⁾ Na TB ciążyą zaległe zobowiązania w wysokości 36 mln PLN wobec jej głównego udziałowca Eurofaktor oraz w wysokości 8 mln wobec innych wierzycieli handlowych, a zatem łącznie co najmniej 74 mln. Sprawozdanie końcowe ESC z lutego 2006 r., str. 16.

34. Według informacji udzielonych przez Polskę, władze publiczne, które są wierzycielami TB S.A., podjęły pewne działania egzekucyjne wobec Spółki. W szczególności Urząd Miasta Sosnowca podjął kroki polegające na zajęciu rachunku bankowego należącego do TB celem windykacji swoich należności i otrzymał kwotę w wysokości około 1 mln PLN. Ponadto, w trybie art. 66 Ordynacji podatkowej, przeniesiono na gminę Sosnowiec własność nieruchomości należących do Spółki w celu pokrycia zaległości wobec gminy o łącznej wartości ok. 1 mln PLN.
35. Ponadto, spowodowano spłatę zaległych zobowiązań wobec ZUS poprzez zajęcie rachunków bankowych oraz ustanowienie hipoteki przymusowej na wartość 14 mln PLN.
36. W odniesieniu do zadłużenia Spółki wobec PFRON nie jest jasne jakie działania egzekucyjne są podejmowane ⁽²³⁾.
37. Wydaje się, iż w 2004 r. w wyniku sprzedaży zbędnego majątku TB zdołała spłacić około 5 mln PLN (1,2 mln PLN wobec ZUS i 3,8 mln PLN wobec Urzędu Miasta).
38. Jednakże zajęcie rachunku bankowego okazało się nieskutecznym rozwiązaniem, ponieważ wszelkie środki finansowe przepływające przez rachunek są wykorzystywane na pokrycie wynagrodzeń pracowników. Dlatego windykacja należności następuje w głównej mierze poprzez zakładanie hipotek na majątku Spółki oraz prawa użytkowania wieczystego gruntów. Wartość majątku nie jest jednak znana. Ponadto nie jest jasne, czy hipoteka składników tego majątku nie jest obciążona z tytułu sytuacji rozwiązalności, a jeżeli tak, to czy pierwszeństwo w spłacie przysługuje wierzycielom publicznoprawnym.
39. W swoim piśmie z września 2005 r. Polska twierdzi, że planowane przychody TB w wyniku sprzedaży majątku dotychczas dzierżawionego spółkom zależnym — TB-HB (9 mln PLN) i TB-ZPR (6 mln PLN) — oraz jednego ze składników majątku własnego wartego 4,5 mln PLN wyniosą około 25 mln PLN. Polska uważa zatem, że intensyfikacja działań egzekucyjnych, poprzez np. ogłoszenie upadłości Spółki, nie byłaby w takiej sytuacji rozwiązaniem korzystnym dla podmiotów publicznych, ponieważ wiązałoby się to z ryzykiem, iż nie odzyskają oni należnych im kwot.

6. Najnowsze wydarzenia i likwidacja TB

40. W dniu 19 października 2005 r. miała miejsce ostatnia zmiana zarządu, a pod koniec grudnia 2005 r. zmienił się główny udziałowiec Spółki. Następnie w celu dokonania głębokiej restrukturyzacji majątkowej i finansowej TB ponownie poddała weryfikacji dotychczasową strategię Spółki. Nie wiadomo jednak, czy zmiany te zostały skonsultowane z wierzycielami Spółki.
41. Według przekazanych przez Polskę informacji w ramach restrukturyzacji finansowej zakłada się:
- ugodę z głównym wierzycielem TB — firmą Eurofaktor S.A.;

- spłatę ok. 50 % zobowiązań wobec ZUS — II kwartał 2006 r. (na przełomie I/II kwartału 2006 r. nastąpi spłata ok. 7 mln. PLN; środki na ten cel TB zamierza pozyskać z firmy Eurofaktor S.A., co jest przedmiotem negocjacji w ramach planowanej ugody);
  - dalszą spłatę zobowiązań wobec ZUS w wysokości ok. 100 tys. zł miesięcznie; wysokość kwoty wynika z rzeczywistych możliwości płatniczych TB;
  - zaległości wobec Urzędu Miasta z tytułu podatku od nieruchomości będą sukcesywnie zmniejszane poprzez przekazywanie w trybie art. 66 Ordynacji podatkowej nieruchomości nieprodukcyjnych. W najbliższym czasie na własność Urzędu Miasta przejdą dwie nieruchomości o wartości 2,2 mln PLN, w tym obecny budynek administracyjno-biurowy;
  - spłatę do Urzędu Miasta kwoty ok. 130 tys. zł. miesięcznie, co wynika z faktycznych możliwości płatniczych TB.
42. Ponadto Polska poinformowała Komisję, że restrukturyzacja majątkowa obejmować będzie sprzedaż lub przekazanie składników majątkowych na łączną kwotę ok. 50 mln PLN. W szczególności ma zostać sprzedany majątek w postaci budynków i linii produkcyjnych o wartości 19,6 mln PLN (w tym majątek firmy TB-ZPR w wysokości 7,2 mln) oraz udziały HB na kwotę 30 mln PLN.
43. Jedynie TB-Automotive będzie kontynuować działalność na bazie majątku TB. W związku z tym, z majątku TB została wyodrębniona spółka TB-Automotive. Planowane jest przekazanie TB-Automotive także niektórych linii zgrzewających (W-3 i W-4), wraz z niezbędnym oprzyrządowaniem i infrastrukturą, a pozostałe linie produkcyjne TB zamierza sprzedać w IV kwartale 2006 r. Po roku 2006 r. TB zamierza zawiesić produkcję i prowadzić jedynie nadzór właścicielski nad spółkami zależnymi. Nie wiadomo, czy wierzyciele otrzymali jakiegokolwiek wynagrodzenie w związku z wydzieleniem spółki TB-Automotive, lub czy ich wierzytelności są zabezpieczone hipoteką na majątku spółki, która będzie działać pod firmą TB-Automotive.
44. Komisja uznaje, że wynikiem przeprowadzenia tej wszechstronnej restrukturyzacji będzie *de facto* likwidacja TB oraz jej podstawowej działalności w ciągu najbliższych lat, biorąc pod uwagę, że pod koniec roku 2006 produkcja zostanie zawieszona, a sama Spółka zostanie zlikwidowana w 2011 r.

I. OCENA

1. Prawo właściwe

45. Punkt 1 protokołu nr 8 stanowi, że »nie naruszając postanowień artykułu 87 i 88 Traktatu WE, pomoc państwa udzielaną przez Polskę dla celów restrukturyzacji na rzecz określonych części polskiego hutnictwa uznaje się za zgodną ze wspólnym rynkiem«, jeśli, między innymi, warunki określone we wspomnianym protokole są spełnione.

⁽²³⁾ Zgodnie z pismami otrzymanymi w dniach 23 czerwca 2005 r. i 16 maja 2005 r. nie podjęto żadnych działań egzekucyjnych.

46. Okres karencji na udzielanie pomocy w ramach restrukturyzacji dla polskiego hutnictwa w ramach Układu europejskiego został przedłużony przez Radę do dnia 31 grudnia 2006 r. Ustalenie to przyjęto na mocy protokołu nr 8 w ramach traktatu o przystąpieniu Polski do UE. Aby ten cel osiągnąć obejmuje on ramy czasowe przed przystąpieniem i po nim. Dokładniej rzecz ujmując, upoważnia do udzielenia ograniczonej ilości pomocy na cele restrukturyzacji w latach 1997-2003 i zakazuje dalszej pomocy państwa na cele restrukturyzacji polskiego hutnictwa w latach 1997-2006. W tym względzie jednoznacznie różni się od innych przepisów Traktatu o przystąpieniu, takich jak mechanizm przejściowy określony w załączniku IV («procedura dotycząca istniejącej pomocy»), który dotyczy jedynie pomocy państwa udzielanej przed przystąpieniem w takim stopniu, w jakim »ma ona nadal zastosowanie po« dacie przystąpienia. Protokół nr 8 można więc postrzegać jako *lex specialis*, który, w zakresie spraw jakich dotyczy, zastępuje inne przepisy Aktu przystąpienia ⁽²⁴⁾.
47. W związku z tym, jako że art. 87 i 88 Traktatu WE normalnie nie dotyczą pomocy udzielonej przed przystąpieniem, która nie ma zastosowania po przystąpieniu, zapisy protokołu nr 8 rozszerzają kontrolę nad pomocą państwa w ramach Traktatu WE do wszelkiej pomocy udzielanej na restrukturyzację polskiego hutnictwa w latach 1997-2006.
48. Możliwe jest podjęcie decyzji zgodnie z art. 88 ust. 2 traktatu WE po przystąpieniu Polski do UE, ponieważ przy braku przepisów szczegółowych w protokole nr 8, powinno się stosować zwykle reguły i zasady. Dlatego też stosuje się również rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (dalej zwane »**rozporządzeniem proceduralnym**«) ⁽²⁵⁾.
- ## 2. Pomoc świadczona niezgodnie z przeznaczeniem
49. Punkt 18 lit. a) protokołu nr 8 uprawnia Komisję »do podjęcia odpowiednich środków, na mocy których każda spółka będzie zobowiązana do zwrotu pomocy otrzymanej z naruszeniem warunków ustanowionych w niniejszym Protokole [...] w przypadku, jeżeli proces monitorowania wykaże, że warunki w uzgodnieniach przejściowych zawartych w niniejszym Protokole nie zostały spełnione«.
50. Przepis ten zobowiązuje Komisję do podjęcia odpowiedniej procedury w przypadku naruszenia zobowiązań ustanowionych w protokole nr 8. Takie naruszenie może być traktowane jako pomoc wykorzystana niezgodnie z przeznaczeniem, jak zdefiniowano w art. 1 lit. g) rozporządzenia proceduralnego, wykorzystaną przez beneficjenta z naruszeniem decyzji w sprawie pomocy państwa. W tym przypadku art. 16 rozporządzenia proceduralnego stanowi, że Komisja może w przypadkach pomocy wykorzystanej niezgodnie z przeznaczeniem wszcząć formalne postępowanie wyjaśniające, a zatem nie przewiduje wstępnego postępowania wyjaśniającego.
51. W omawianym przypadku Komisja ma poważne wątpliwości co do odpowiedniego wykorzystania udzielonej pomocy państwa na rzecz TB., ponieważ plan restrukturyzacji nie został w pełni wprowadzony w życie, jak zostało to wyraźnie określone w pkt 9 protokołu nr 8.
52. O niewprowadzeniu planu w życie świadczy *prima facie* fakt, iż Spółka rzeczywiście nie jest w stanie w 2006 r. osiągnąć ekonomicznej żywotności, stanowiącej główny cel specyficznego trybu restrukturyzacji polskiego przemysłu stalowego, jak zostało to określone w pkt 1 protokołu nr 8, odczytywanym w powiązaniu z art. 8 ust. 4 protokołu nr 2 Układu Europejskiego.
53. Ponadto, dowodem na to, że plan nie został zrealizowany są ustalenia niezależnego konsultanta, przypomniane w pkt. 22-23, które wskazują na występowanie różnych niedociągnięć w częściowej realizacji planu.
54. Ponadto wydaje się, że Spółka świadomie podjęła decyzję o zaprzestaniu podstawowej działalności tj. produkcji rur ze szwem, oraz o rozpoczęciu specjalizacji w produkcji rur aluminiowanych dla przemysłu motoryzacyjnego. Sytuacja ta świadczy nie tylko o tym, że strategia restrukturyzacji uległa zasadniczej zmianie, lecz przede wszystkim, świadczy, że TB nie realizuje już planu restrukturyzacji. Co więcej, wydzielona została część działalności do TB-Automotive, która nie podlega pierwotnemu planowi restrukturyzacji i monitorowaniu realizacji zobowiązań podjętych przez TB.
55. Z uwagi na fakt, że w 2006 r. firma nie odzyska ekonomicznej żywotności, a plan restrukturyzacji został jedynie częściowo wprowadzony w życie, wydaje się, że pomoc dla celów restrukturyzacji była wykorzystana niezgodnie z przeznaczeniem. Dotyczy to przede wszystkim pomocy udzielonej w 2002 i 2003 r. w wysokości 2,235 mln PLN, jak również pomocy udzielonej pomiędzy 1997 i 2001 r. w wysokości 4 422 411 PLN.
56. Komisja przyjęła do wiadomości, że niepowodzenie projektu mogło być spowodowane nieuzyskaniem przez firmę wszystkich planowanych środków pomocy. Komisja nie znajduje w tym jednak żadnego uzasadnienia dla wykorzystywania pomocy niezgodnie z przeznaczeniem. Wręcz przeciwnie, fakt ten wskazuje na to, że pomoc została niewłaściwie wykorzystana ponieważ, jej całkowita wartość była wystarczająca do odzyskania przez Spółkę ekonomicznej żywotności.
57. Ponadto Komisja uznaje, że część środków pomocy na rzecz restrukturyzacji została przeznaczona na BiR. Niemniej jednak pomoc ta została udzielona w ramach restrukturyzacji, a zatem zgodność omawianej pomocy musi być oceniana w tym właśnie kontekście. Mimo iż Komisja nie wyklucza, że pomoc ta została przyznana na BiR, w świetle obciążeń finansowych firmy wydaje się być mało prawdopodobne, aby wydała ona jakąkolwiek sumę pieniędzy na ten cel.

⁽²⁴⁾ Patrz decyzja z 5.7.2005, sprawa C 20/04, *Huta Częstochowa* (dotychczas nieopublikowana) i decyzja z 14.12.2004, *Trineček Železářny a.s.*, Dz.U. C 22 z 27.1.2005, str. 2.

⁽²⁵⁾ Dz.U. L 83 z 27.3.99, str. 1.

58. Podobne rozumowanie można przyjąć odnośnie do pomocy przeznaczonej na restrukturyzację zatrudnienia udzielonej w ramach procesu restrukturyzacji, a zatem jej zgodność musi być oceniana w tym kontekście. W rzeczywistości niezależny konsultant potwierdza, że jeśli chodzi o redukcję liczby pracowników plan nie został odpowiednio wprowadzony w życie.
59. Wreszcie to samo uzasadnienie ma zastosowanie także w przypadku pomocy udzielonej w latach 1997-2001. Fakt, że rentowność firmy nie została przywrócona, oznacza, że plan nie został wprowadzony w życie, a pomoc była wykorzystana niezgodnie z przeznaczeniem.
60. Ponieważ zgodnie z nowym planem TB zostanie zlikwidowana, na tym etapie Komisja ma wątpliwość czy może zgodzić się na jakiegokolwiek zmiany planu restrukturyzacji na mocy pkt 10 protokołu nr 8, ponieważ nie przewidują one powrotu Spółki do rentowności.
- ### 3. Przyznanie dodatkowej pomocy po roku 2003
61. Punkt 18 lit. c) protokołu nr 8 uprawnia Komisję »do podjęcia odpowiednich środków na mocy których każda spółka będzie zobowiązana do zwrotu pomocy otrzymanej z naruszeniem warunków ustanowionych w niniejszym Protokole [...] w przypadku, jeżeli proces monitorowania wykaze, że Polska, w trakcie okresu restrukturyzacji udzieliła dodatkowej niezgodnej pomocy państwa na rzecz hutnictwa i spółek objętych pomocą w szczególności«.
62. Przepis ten zobowiązuje Komisję do podjęcia odpowiedniej procedury w przypadku udzielenia jakiegokolwiek dodatkowej pomocy państwa na rzecz polskiego hutnictwa stali. Punkt 6 ust. 3 protokołu nr 8 wyraźnie zabrania udzielenia jakiegokolwiek dodatkowej pomocy państwa na cele innej niż te określone w pkt 6. Zgodnie z pkt 6 ust. 2 pomoc udzielona TB-HB obejmuje jedynie lata 1997 — 2003. A zatem pkt 18 lit. c) w powiązaniu z pkt. 6 upoważnia Komisję do podjęcia działań w odniesieniu od wszelkiej pomocy udzielonej na rzecz polskiego hutnictwa po 2003 r.
63. Komisja obawia się, że pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 TWE została udzielona TB po 2003 r. Po pierwsze w odniesieniu do dotacji budżetowych na restrukturyzację zatrudnienia na lata 2004 i 2006 w wysokości 877,000 PLN. Po drugie, Komisja ma wątpliwości, czy nieegzekwowanie spłaty zaległości publicznoprawnych nie zawiera elementów pomocy publicznej.
64. W związku z drugą z wymienionych kwestii Komisja przypomina, że art. 87 ust. 1 TWE dotyczy interwencji, które — występując w różnych formach — zmniejszają obciążenia budżetu przedsiębiorstwa i tym samym, nie stanowią subwencji *sensu stricto*, mają ten sam charakter i identyczne skutki. Zostało to wielokrotnie potwierdzone w przypadkach, gdy instytucja publiczna odpowiedzialna za pobieranie składek na ubezpieczenie społeczne toleruje niedotrzymanie lub opóźnienie płatności tych składek, ponieważ zachowanie to poprzez zmniejszenie obciążeń związanych z normalnym funkcjonowaniem systemu ubezpieczeń społecznych bez wątplenia daje przedsiębiorstwu będącemu beneficjentem pomocy znaczącą przewagę konkurencyjną⁽²⁶⁾.
65. Innymi słowy, w przypadku gdy władze krajowe wyrażają zgodę na odroczenie spłaty płatności, z pewnością przynosi to znaczącą korzyść beneficjentowi. Zamiast tego władze krajowe mogłyby zażądać natychmiastowej spłaty całkowitej kwoty zadłużenia, w razie konieczności przejmując majątek zabezpieczony hipoteką⁽²⁷⁾. Korzyść ta może zostać uznana za pomoc państwa w rozumieniu art. 87 traktatu TWE wówczas, gdy otrzymujące ją przedsiębiorstwo nie byłoby w stanie jej uzyskać na normalnych warunkach rynkowych⁽²⁸⁾. Tak jest w przypadku, jeżeli dłużnik proponuje spłatę zadłużenia w celu uniknięcia likwidacji, lecz po dokonaniu dogłębnej analizy okazuje się, że korzyści związane z uzyskaniem oferowanej sumy w ramach zmiany harmonogramu spłat nie przekroczą sumy możliwej do uzyskania w drodze ewentualnej upadłości firmy⁽²⁹⁾.
66. W omawianym przypadku Komisja rzeczywiście nie jest pewna, czy wierzyciel prywatny wyraziłby zgodę na restrukturyzację długu. Zamiast tego wydaje się, że wierzyciele publiczni powinni byli doprowadzić do ogłoszenia upadłości TB i w ten sposób uzyskać spłatę zaległych sum.
67. Doprowadzenie do ogłoszenia upadłości Spółki wydaje się właściwe, ponieważ sytuacja finansowa TB nie pozwalała na oczekiwanie zwrotu z inwestycji, co wynika z faktu, że Spółce nigdy nie udało się przezwyciężyć powstałych trudności. Przeciwnie, w 2004 i 2005 r. poziom zadłużenia i koszty rosły, podczas gdy wielkość sprzedaży spadała. W rzeczywistości wielkość kosztów była zbliżona do wartości obrotów firmy, a marże operacyjne i wskaźnik EBIT były ujemne. Ponadto od końca 2005 r., zamiast zmierzać w kierunku rentowności TB, ma na celu likwidację podstawowej działalności Spółki. W tym celu firma wydzieliła jedynie bardziej dochodowe spółki (HB i TB-Automotive) i nie jest jasne, czy uzyskała na to zgodę wierzycieli, ani czy wierzycieli wierzycieli zostały zabezpieczone na majątku produkcyjnym.

⁽²⁶⁾ Sprawa C-256/97 DMT [1999] ECR I-3913, ust. 21.

⁽²⁷⁾ Sprawa T-36/99 Lenzing, dotychczas niepublikowana, ust. 146.

⁽²⁸⁾ Por. C-342/96 Tubacex [1999] ECR I-2459, ust. 46, C-256/97 DMT [1999] ECR I-3913, ust. 21, C-480/98 Magefesa [2000] ECR I-8717, T-152/99 HAMSA [2002] ECR II-3049, ust. 167.

⁽²⁹⁾ Sprawa T-152/99 HAMSA [2000] ECR II-3049, ust. 170.

68. Ponadto planowana restrukturyzacja majątku wydaje się mało realna. Po dziś dzień Spółka nie była w stanie uzyskać więcej niż 5 mln PLN gotówką ze sprzedaży majątku. W szczególności nie wprowadzono w życie planu na rok 2005, w którym założono wygenerowanie 20 mln PLN do końca 2005 r. Również mało realna wydaje się kolejna propozycja dotycząca spłaty zadłużenia i Komisja ma wątpliwości, czy w międzyczasie została ona odpowiednio wdrożona. Mając na uwadze planowaną likwidację Spółki, wydaje się być bardzo mało prawdopodobne, aby w świetle obciążeń finansowych otrzymała ona dodatkową pożyczkę. Wreszcie, proponowane miesięczne spłaty zadłużenia w wysokości 100 000 PLN i 130 000 PLN uzależnione są od istnienia możliwości płatniczych TB, które faktycznie nie istnieją. Podsumowując, bardzo wątpliwym wydaje się, by Spółka osiągnęła oczekiwane rezultaty z restrukturyzacji majątku. Nie tylko nie zdołano osiągnąć zakładanych wyników w 2005 r., lecz dodatkowo Spółka zakłada osiągnięcie jeszcze wyższych wyników w przyszłości.

69. Z drugiej strony, wierzyciele publicznoprawni, gmina i ZUS posiadają zabezpieczenia swoich wierzytelności na majątku Spółki. Istnieje duże prawdopodobieństwo pozyskania przez nich środków pieniężnych w ramach zbiorowego postępowania upadłościowego zgodnie z polskim prawem upadłościowym.

70. W związku z pogorszeniem się sytuacji firmy oraz jej aktywów jakkolwiek wierzyciel prywatny w normalnych warunkach powinien wykorzystać swoje zabezpieczenia⁽³⁰⁾ nie później niż po otrzymaniu informacji o ostatnich zmianach do planu restrukturyzacji, na które najwyraźniej nie miał żadnego wpływu. Wydaje się zatem, że przynajmniej od tego momentu należałoby uznać niepodejmowanie działań egzekucyjnych za przynoszące korzyść TB. Tego rodzaju pomoc państwa byłaby niezgodna ze wspólnym rynkiem, ponieważ pkt 6 protokołu nr 8 zabrania jakiegokolwiek pomocy na cele restrukturyzacji dla polskiego przemysłu stalowego, innej niż ta wyraźnie określona w punkcie 3⁽³¹⁾.

4. Inne podstawy dopuszczalności pomocy

71. Wreszcie, Komisja nie widzi żadnych innych powodów, które mogłyby uzasadnić przedmiotową pomoc. W szczególności, nie jest w stanie stwierdzić, że warunki pomocy na B&R zostały spełnione, zwłaszcza, że w przypadku przedsiębiorstwa w trudnej sytuacji ekonomicznej każda pomoc musi być oceniana w świetle procesu jego restrukturyzacji.

5. Beneficjent pomocy

72. Komisja jest zdania, że beneficjentem pomocy jest grupa TB wraz z spółkami zależnymi, być może z wyjątkiem TB-

ZPR. W szczególności spółki HB i TB-Automotive są jednoznacznie częścią tego samego podmiotu gospodarczego, tj. grupy TB, ponieważ TB posiada w nich 100 % udziałów. Spółki te powstały jedynie wskutek restrukturyzacji prawnej firmy, zgodnie z którą aktywa walcowni zostały przekazane HB, a aktywa produkcyjne układów wydechowych dla przemysłu motoryzacyjnego spółce TB-Automotive bez przeprowadzenia prawidłowej analizy.

73. Ponadto jest również jasne, że cała grupa, w szczególności HB i TB-Automotive, skorzystała z pomocy na restrukturyzację. W rzeczywistości, pomoc ta pozwoliła na rozpoczęcie produkcji obecnie prowadzonej przez TB-Automotive, pomimo obciążeń finansowych firmy. Wreszcie, jeśli przeprowadzono jakiegokolwiek badania, niewątpliwie skorzystała na nich spółki HB i TB-Automotive.

V. WNIOSEK

74. Niniejszą decyzję uważa się za decyzję o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego w rozumieniu art. 88 ust. 2 Traktatu WE i rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999. Komisja, działając zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 88 ust. 2 traktatu WE, zwraca się do Polski z prośbą o przedstawienie swoich uwag i dostarczenie wszelkich informacji, które mogłyby być użyteczne do celów oceny pomocy, w terminie jednego miesiąca od dnia otrzymania niniejszego pisma. W szczególności informacje powinny zawierać:

— informacje dotyczące wykorzystania pomocy przyznanej grupie TB oraz dowody wskazujące, że pomoc ta była wykorzystywana zgodnie z przeznaczeniem (w przypadku braku informacji Komisja przyjmuje, że pomoc była wykorzystana niezgodnie z przeznaczeniem);

— wyjaśnienie, dlaczego dług nie został umorzony przed końcem 2003 r. oraz postanowienia odpowiednich decyzji UOKiK z 2004 r.;

— informacje dotyczące rozwoju sytuacji w zakresie zadłużenia wobec wierzycieli publicznych i działań egzekucyjnych wierzycieli publicznych, a także wartości otrzymanych przez nich zabezpieczeń. W tym kontekście wymaga się informacji dotyczących aktywów grupy TB, które zostały objęte zabezpieczeniami (w szczególności jakich spółek one dotyczą), czy aktywa te można będzie wymienić na gotówkę, jeśli zabezpieczenia te zostaną wyegzekwowane, oraz czy zabezpieczenia wierzycieli publicznych nie kolidują z zabezpieczeniami innych wierzycieli na tym samym majątku z wcześniejszą datą;

⁽³⁰⁾ W tym sensie sprawa T-36/99, *Lenzing*, dotychczas niepublikowana, ust. 160, SPI orzekł, że wierzyciel publiczny z odpowiednimi zabezpieczeniami nie powinien czekać zbyt długo z zastosowaniem zbiorowych środków egzekucyjnych.

⁽³¹⁾ Miałoby to również zastosowanie w przypadku braku protokołu nr 8, ponieważ punkt 1 Komunikatu Komisji w sprawie pomocy doraźnej i na restrukturyzację oraz pomocy na zamknięcie działalności w sektorze stalowym (Dz.U. C 70 z 19.3.2002, str. 8) stwierdza, że pomoc na cele restrukturyzacji w sektorze hutnictwa stali jest niezgodna ze wspólnym rynkiem.

- informacje, czy ostatnie plany restrukturyzacji majątku były skuteczne (w przypadku braku informacji Komisja przyjmuje, że nie były);
  - w odniesieniu do wydzielonych spółek informacje, czy wzięto pod uwagę okoliczności faktyczne, czy spółki zostały wydzielone za zgodą wierzycieli oraz czy skonsultowano się z nimi w tej sprawie w jakikolwiek inny sposób;
  - informacje dotyczące dotacji z budżetu na restrukturyzację zatrudnienia w wysokości 877 000 PLN oraz jej podstawy prawnej.
75. Komisja zwraca się do Polski z prośbą o natychmiastowe przekazanie kopii niniejszego pisma grupie TB.
76. Komisja pragnie przypomnieć Polsce, że art. 88 ust. 3 traktatu WE ma skutek zawieszający i zwraca uwagę na art. 14 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999, który stanowi, że wszelka pomoc udzielona bezprawnie może zostać odzyskana w drodze windykacji od beneficjenta.
77. Komisja uprzedza Polskę, że udostępni zainteresowanym stronom informacje, publikując niniejsze pismo wraz z jego streszczeniem w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Poinformuje również zainteresowane strony w krajach EFTA, będące sygnatariuszami porozumienia EOG, publikując zawiadomienie w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz poinformuje Urząd Nadzoru EFTA przesyłając kopię niniejszego pisma. Wszystkie zainteresowane strony zostaną wezwane do przedstawienia uwag w ciągu jednego miesiąca od dnia publikacji.”
-